

pontból esetleg hasznos lett volna megpróbálkozni pár darabbal az angol nonszensz költészet alkotóitól (pl. Lewis Carroll) fordításban, de akár Varró Dániel és Kovács András Ferenc saját, kitűnő limerickjei is elfértek volna. De e ponton megállok, hiszen hiánylista felállítása végképp nem feladatomban. A bekerült versek legtöbbje valóban élményszerű, és valamiféle tanulságot az is jelent, hogy nem lehet véletlen, hogy olyan szerzők „gyermekverseit” érzem a legmaradandóbbnak, mint Nemes Nagy Ágnes, Weöres Sándor vagy Szabó Lőrinc. Ez is azt bizonyíthatja, hogy a gyermekirodalmat legkevésbé sem az ún. „magas irodalom” peremén kell keresnünk.

A végére hagytam a kötet egyik legnagyobb erényét, Csilléry Orsolya illusztrációs és tervező munkáját, mely által valóban műalkotássá válik a könyv. Legjobban az olyan egész oldalas, fantáziadús, színes képek tetszenek, mint amilyen például Kántor Péter *Csendélet és József Attila Altató* című versei mellett található. Az igényes vizuális kialakítás nagyban kárpótol a korábban említett zavaró filológiai igénytelenségért, mely utóbbira egy gyermekeknek szóló versolvasókönyv esetében különösen illett volna odafigyelni. A szerkesztés korszerű szemléletmódja miatt viszont csak dicsérni tudom mind a szerkesztőt, mind a kiadót.

Lapis József

